Dosarul nr.4-93/2026
4-26036100-09-4-20032026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

14 mai 2026 mun.Bălţi

Judecătoria Bălţi, (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lina Popescu
grefier Tina Sergentu

Cu participarea :
Agentului constatator Diana Antoci
examinînd în şedinţă publică, în limba de stat, cauza contravenţională privind învinuirea lui

Padurea Ala, născută la *****, IDNP *****, domiciliu mun.Bălți, str. *****,

de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional,

c o n s t a t ă:

Padurea Ala, în perioada 10.10.2025-16.02.2026, nu a îndeplinit în mod corespunzător obligațiunile legale privind creșterea, educarea și supravegherea fiului minor Pădurea Timofei, născut la 21.11.2008, ignorînd prevederile Codului Familiei și a Codului contravențional.

La data de 19.03.2026 a fost întocmit proces contravențional în privința cet. Padurea Ala în baza art. 63 alin.(1) Cod contravențional.

La 20.03.2026, în conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravenţional, agentul constatator, a expediat materialele acumulate pe cazul dat, în instanţa de judecată, pentru examinarea şi adoptarea unei hotărâri.

În ședința de judecată agentul constatator Antoci Diana a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție, solicitînd recunoașterea Alei Padurea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de jduecată, persoana în privința căreia a fost pornit procesul Padurea Ala, fiind citată legal, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat.

Audiind opinia agentului constatator, studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată contravenientei şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin.(1) pct.1) lit. b) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63-66, 316-318[1], 320, 336.

Potrivit art. 400 alin. (5) Cod contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54/1, 63–65, 652, 653, 67, 68, 78/1–78/2, 88, 107/1, art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.243/1, art.277/1 alin.(3), art.312/1, 316, 317, 318/1, 320, 322–324, 330/4, 335–337, 342, 351–353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 396 alin. (1) Cod contravențional procurorul emite ordonanţa cu privire la contravenţia pe care a constatat-o în exerciţiul funcţiunii şi o transmite autorităţii publice cu competenţă de examinare a contravenţiilor.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 63 Cod contravențional, (1) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului se sancționează cu amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art.374 Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform prevederilor art.14 alin.(1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare

de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În conformitate cu art.425 alin..(3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzându-se de lege.

Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La examinarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere. Prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii

publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În speță instanța de judecată reține că, 19.03.2026, agentul constatator din cadrul IP IP Bălți, Antoci Diana a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 484706, în privința lui Padurea Ala, pe faptul comiterii contravenției prevăzută de art.63 alin. (1) Cod contravențional, ți anume pentru că în perioada 10.10.2025-16.02.2026, nu a îndeplinit în mod corespunzător obligațiunile legale privind creșterea, educarea și supravegherea fiului minor Pădurea Timofei, născut la 21.11.2008, ignorînd prevederile Codului Familiei și a Codului contravențional.

Conform probatoriului administrat la dosar, instanța conchide că vinovăția lui Padurea Ala în comiterea contravenției imputate este dovedită pe deplin prin următoarele probe, și anume: proces-verbal cu privire la contravenție din 19.03.2026, scrisoare nr. 01-08/1433 din 02.03.2026, informația nr. 01-081004 din 12.02.2026proces-verbal al echipei miltidisciplinare din 16.02.2026, fișa de sesizare a cazului nr. 81 din 06.02.2026, fișa de sesizare nr. 88 din 11.02.2026, copia materialului nr. 20250411372 din 20.10.2025, copia materialului nr. 20260401345 din 09.02.2026.

În această ordine de idei instanța reține că, procurorul a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar în cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că Padurea Ala nu a îndeplinit corespunzător obligațiunile de educare și instruire a copilului minor Padurea Timofei, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.63 alin. (1) Cod contravențional.

Deci, fiind mama minorului Padurea Ala nu a îndeplinit corespunzător obligația de educare și instruire a copilului Padurea Timofei.

Conform art. 51 alin. (3) din Codul Familiei, copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Art. 53 alin. (2) din Codul Familiei, prevede că, apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură de părinţi sau persoanele care îi înlocuiesc, iar în cazurile prevăzute de lege de autoritatea tutelară teritorială sau de alte organe abilitate. Părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Instanța reține că art. 60 alin. (1) din Codul Familiei prevede că, Părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, iar art. 62 alin. (4) din același Cod, expres stipulează că, Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

De asemenea, instanța reține și prevederile art.18 alin.(1) din Legea nr.338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, care prevede că, ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rînd de interesele acestuia.

Conform art. 18 alin.(1) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede

că Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

De asemenea, la calificarea acțiunilor Padurea Ala instanța ia în considerație prevederile art.60 alin. (1) Codul Familei, unde se stipulează că părinţii au dreptul şi *sînt obligaţi să-şi educe copiii* conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separate, de rând cu acest fapt prin prisma art.62 alin. (4) din același act normativ, *părinții poartă răspundere*, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Astfel, instanța consideră că vinovăția lui Padurea Ala în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, astfel acțiunile sale corect au fost încadrate conform prevederilor art. 63 alin. (1) Cod contravențional – neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului.

Padurea Ala a recunoscut faptul comiterii contravenției imputate, fapt confirmat prin semnătura aplicată în rubrica 18 al procesului-verbal cu privire la contravenție.

În continuare instanța de judecată ține a puncta faptul că de către Padurea Ala nu au fost prezentate careva probe împotriva învinuirii aduse în sarcina sa, astfel în corespundere cu principiul contradictorialităţii, faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).*

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului - verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate prevăzute de art.445 Cod contravențional. În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a

fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

La stabilirea sancţiunii contravenţionale pentru contravenţia prevăzută la art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, instanţa de judecată va ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Conform art.41 alin. (2) Cod contravenţional faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Sub acest aspect, instanța de judecată ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării contravenientei, luînd în considerație caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Padurea Ala urmează să fie stabilită sub formă de amendă în mărime minimă admisă de lege de 6 unități convenționale, ceea ce constituie 300 (trei sute) lei.

Instanţa consideră necesar de a explica lui Padurea Ala că, este în drept de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile din momentul aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod contravențional, cu prezentarea obligatorie a bonului de plată în instanța de judecată.

În baza prevederilor art.art. 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Padurea Ala se recunoaşte vinovată de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, stabilindu-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceea ce constituie 300 (trei sute) lei.

Se explică lui Padurea Ala dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii şi efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile din momentul aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art.34 alin. (4) Cod contravențional.

Hotărîrea cu drept de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Lina Popescu**